

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vtî amans anima Christi Iesu virtutes, præcipuè humilitatem
contempletur. Ca. XXII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Sufficit mihi Domine ad illa verba aures arrigere, quæ per vnigenitum tuum Sponsum meum nostris auribus conuenientia nobis eructuare dignatus es. Ipsis enim inimicis tuis testimonium dantibus, nunquam sic loquutus fuit homo, immò nec Archangelus: quia tu qui loquebaris non solum eras Archangelus, id est, princeps Angelorum, sed etiam Archangelorum Archangelus, id est, princeps omnium principum Angelorum, incomparabili dissimilitudine altissima quæq; creata transcendens.

Audiuerat, & bene persenserat virtutem verborum tuorum Petrus, qui tibi quærenti, an & ipsi Apostoli à te vellent abire, respondit: *Verba vita eterna habes Domine: & ad quem ibimus abs te?* Tanquam si diceret: *Det nobis aliquis facundiorè, vtliorè & dulciorem te, & relinquemus te.* Tu enim solus verba vitæ æternæ habes, qui solus vita eterna es, qui solus verè de te solo dicere potuisti. *Ego sum via, veritas & vita.* Quis Archangelorum hæc de se dicere posset? Dicunt illi quidem laudes tuas, & enarrant gloriam tuam pro mensura intellectus sui, pro capacitate intellectus auditorum, nec tamen laudes suas quærent, sed tuas refundentes in te fontè viuū, fontè luminis inexhausti quicquid de tua plenitudine acceperunt, in laudes enim tuas facundè sunt, in honorem tuum subiecti sibi Angelis principantur. Nec minus & ipsi Angeli imperantibus sibi Archangelis deuotissimè parent, obediunt præcipientibus sine mora alacriter, humiliter & perseueranter, omnia quæ iubentur adimplent cum summa benignitate, charitate & defensione custodiunt suæ custodiæ deputatos, ne vel dolo vel violentia malignorum spirituum superentur. Agnoscunt enim certissimè, quod tibi magister & Domine omnium ministerium gratissimum exhibeant cum ministrant nobis, sciuntq; nihilominus te per ipsos nobis pium & omninò necessarium ministerium exhibere.

Vt amans anima Christi Iesu virtutes, præcipuè humilitatem contempletur.

CAPVT XXII.

Verè quidem tu magni & antiqui consilij Angele, per ipsos, & in ipsis benignè & humiliter ministras nobis: sed longè benignior & humilior, immò & vtlior illa ministratio quàm per te in humilitate humanitatis tuæ nobis exhibere dignatus. Quis enim illam benignitatem satis & perfectè consideret? Quis ad illam humilitatem quantumcunque subtiliter pertingat? Quis illius benignissimæ & humillimæ ministrationis summam vtilitatem perpendat? Erat quidem semper eadem virtus benignitatis & humilitatis in deitate incommutabilis maiestatis tuæ, cuius in humanitate tua tam validum experimur effectum.

Non solum igitur Angelicos spiritus in humilitate humanitatis nostræ, vt etiam in excellentissima maiestate tuæ diuinitatis per affectum benignitatis & virtutem humilitatis excellis, quamuis harum virtutum effectus in tua magis humanitate clarescant, & iam mundo innotuerint vniuerso, quod tu non veneris ministrari, sed ministrare, & dare animam tuam in redemptionem pro multis: Quis Angelorum sic ministravit? Quis eorum ad tantam humilitatem descendit? Quis circa sibi commendatam tantam benignitatem ostendit?

Q. VI
11

Esai. 63. Nullus inquam, quia tu solus torcular crucis calcasti, nec de gentibus, imò nec de Angelis erat vir tecum. Tu enim solus verè vir, id est, virilis, solus vir virtutibus plenus pro nobis factus es, *vir dolorum & sciens infirmitates*, quia tu solus portasti in corpore tuo super lignum iniquitates omnium nostrum, qui mortè tua viuificati sumus.

Sed ecce tum per ordines Angelorum te illis præferendo, descendendo à gloria diuinæ maiestatis ad ignominiam crucis tuæ deuenit: sed non inconuenienter, vt reor: Dum enim pulchritudini tuæ in temetipso lucenti cordis obtutus inigo, ad pulchritudinem humilitatis tuæ perueni, quæ in tua maximè humanitate poterit deprehendi. Quid autem pulchrius humilitatis virtute, sine qua nihil tuis oculis pulchrum esse potest? Quàm pulchra est in te virtus humilitatis tuæ pulcherrime Deus meus, quanta in te luce præfulget, quàm valde lux illius in te omnes creaturas excellit. Ecce sic pulcher es dilecte & decorus, speciosus valde præ omnibus filiis tuis, id est, Angelicis spiritibus, quorum singulas virtutes ipsorum, ordinibus & officijs specialiter conuenientes inæstimabili excellentia antecellis.

Cant. 1.
Psal. 44.

Humilitatis quippe benignè, & humilis benignitatis ministerio præis ordinem Angelorum, facundia tua Archangelos antecedis, miraculorum patrations Virtutes exuperas, fortitudo tua Potestates excellit, honor tuus supergreditur Principatus, potentia dominat. Enis tuæ Dominationibus superferitur, Thronis es in tranquillitate pacatior, Cherubin in sapientia tibi cædunt, Seraphin te in charitatis ardore sequuntur. Ecce quàm pulcher es, & quàm decorus & pulchritudo & decor æterne, quàm formosus es, & quàm speciosus formator & reformator omnium. In cuius speciem desiderant Angeli prospicere, vt de te in fonte clarissimo, fonte luminis æterni scaturientem in te virtutum tuarum in se hauriant claritatem, afertissimè cognoscunt, quia etiam ipsi sine te nihil possunt facere, & seipsos quoque in æterna claritate statutos sine tuo lumine tenebras esse profitentur.

1. Petr. 1.
Ioan. 15.

Vti amans anima beatitudinem sanctorum, quàm de Christi Iesu concipiunt humanitate glorificatam contempletur.

CAPVT XXIII.

O Verè felices in hac, quæ tu es, clarissima claritate manentes, felicissimi omninò pueri tui, qui inseparabiliter in hoc tam lucidissimo speculo faciei tuæ, te ipsum, se ipsos & omnia quæ sciri bonum & dulce & necessarium est, infallibiliter intuentur. Speculantur spiritus beatissimi tam hominum, quàm Angelorum amicorum tuorum speculum clarissimum dulcissimi vultus tui, non per speculum & in ænigmate, sed serenissimo intuitu mundi cordis, sese, secundum promissionem tuam verè beatos & beatissimos per experientiam recognoscunt, quia *beati mundi corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Et hæc est eorum vita æterna, vt cognoscant te solum verum Deum, & quem agnoscunt amant, & amato pro suo libitu æternaliter persequantur.*

Matt. 5.
Ioan. 17.

Quàm magna, quàm maxima, quàm inexplicabilis, quàm incomprehensibilis est lætitia cordis eorum, qui in perfectissimo libro cordis tui, tuam tam perfectam erga se legunt & intelligunt charitatem, nunquam terminandam, nulla vnquam suspitione fuscandam, nullis vnquam dissensionibus dirimendam.

Quàm